

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, vtorek, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrlet 2 gold. 60 kr. Za tuje dežele za celo leto 12 gold., za pol leta 6 gold., za četrlet 3 gold. 25 kr. a. v. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petitive vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska. 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampelj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. št. 220.

Opisništvo, na katero najse blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229

Tiste p. n. gg. naročnike, katerim naročnina koncem tega meseca izteka, uljudno prosimo, da jo ob pravem času ponove.

Isto tako prosimo vse prijatelje našega lista, da ga med svojimi domorodnimi znanci širijo, in nam ter domovinski stvari čem več mogoče podpornikov dobé.

Kakor upamo, bode že s početkom prihodnjega meseca mogel „Slov. Narod“ v Ljubljani izhajati.

Cena se bere na glavi lista.

Nerazumljenje naših protivnikov.

Slovan nij zastoj dal svojemu sosednemu narodu ime Nemeec, kajti nem in neum je Nemeec bil od nekdanj za želje, namere, narav in značaj Slovana. In tako je ostalo do današnjega dne. Če idemo v nemško družbo, če vzamemo nemške novine v roke, če se obrnemo do nižjih ali višjih oblasti, povsod povsod Slovani nahajamo ali glupo ali pa zlo nevednost o naših odnošajih, povsod vidimo razširjene krive nazore in misli o nas in naših težnjah. In kakor je to žalibog v Nemcih, tako je še bolj v njihovem prirastku, v nemškutarstvu. Ti so če mogoče, še strastnejši proti nam, menda ker jih instinktivno goni vest, da morajo tam sovražiti, kjer bi ljubiti imeli. Nemci in ti imajo krive sodbe o nas, predsodke, katere iztrebiti se vidi da v tej generaciji ne bode mogoče.

Naše slovansko gibanje je v novejši intenzivnosti staro dve desetletji. Takoj početkom te dobe, so oni možje, ki so se osebno gotovo nezahvalnega, da, dostikrat dušo, srce in glavo morečega posla narodne obrambe poprijeli, naleteli na glavni zadržek: protivniki, ki so v večini bili, jih nijso razumeli, podkladali so jim vsakovrstne druge, nelepe namene. (Saj jih dostikrat lastni narod, sužnje verige tujstva navajen, nij razumel!) V borbi proti temu zadržku, proti nerazumljenju, posluževali smo se najbližjega, videzno edinega odpomočka, namreč, podučevanja in prepričevanja o naših namerah. Zato so se pisale knjige, so se govorili govori, ustanavljalo se časopisje, da-

pače celo v jeziku protivnikovem. Špekuliralo se je na pravicoljubje narodnega protivnika. Zato smo vedno bolj prosili nego terjali, eno željo izrekli tri potrdila lojalnosti njene pristavljali. Koliko smo dosegli? Žalibog da na zunaj, pri vnanjem protivniku malo.

Znotraj smo pač mnogo dosegli. Narod je začel pojmiti za kaj gre. Celu mnogo ljudi, ki so bili iz naroda v protivni tabor pobegli, vrnilo se je k nam. — Ali pri Nemcih in nemškutarjih, oziroma pri Lahih nijsmo s svojim podučevanjem in prepričevanjem dosegli, kar smo nameravali, ravno tako nas c. kr. oblasti nečejo razumeti — ali vsled zlobe ali vsled nezmožnosti in otrpnenosti možgan in srca, ali iz drugih uzrokov, to je pač stvarno za nas vse eno. Še zmerom nahajamo javne korifeje, ki so bedaki v našem zemlje- in narodopisji, ki zavijajo naše politične težnje, da so videti kakor spake; ki črne naše svobodoljubje in nam kratko odrekajo vse, kar imamo kot človeki in dobri ljudje. — Govori se v parlamentih dolgo in obširno, a to nasprotnika ne prepriča, on prinese svoj predsodek soboj, resnici zamaši ušesa.

Pravičnosti Slovanje nijsmo našli. Kot omikani ljudje jo Nemci in nemškutarji poznajo, vedo, kaka je po zunanji podobi. Zato ne morejo reči da je črno belo, in res v teoriji včasih, kadar so milostno razpoloženi in jih njih „humanizem“ obide, priznajo, da smo vsi enaki, da se nam narodno bitje jemati ne bi smelo, da v državi smemo zahtevati svoje za sebe. Ali žalibog v dejanji pravicoljubja ne poznajo: v dejanji naš narodni kulturni razvoj zatirajo in zatirati pusté, pozabeljši svoje lepe teorije o „enaki pravici za vse“, pozabeljši na krščanski uk: „kar ti nečeš, da se tebi zgodi, ne stori ti bližnjemu.“ — Stara generacija, birokratovstvo in drugo tujstvo in izročstvo, nas razumeti ne more, zdi se jej novi duh prenov, za to nam nij pravična. Mlajša generacija v protivniških taborjih, pak bi nas razumeti mogla, — ali tu se pokazuje nova žalostna prikazen, njeje manjka pravicoljubja.

„Moč je več kot pravica!“ To je žalibog novo geslo! Izrečena ta parola iz Bismarkovih ust, ali vsaj na Nemškem rojena, bila je v zadnji, najnovejši dobi svetovne zgodovine, ki se je užasno pred našimi očmi vršila, zmagonosna! Te se pri-

jemlje novi narastaj: glej nemške „deutsch-national-“ee. Tu se ve pravicoljubja nij, ako je tudi razumljenje. Rekel je nam eden tacih Nemcev: „Jaz vas obžalujem, ali nam Nemeem je treba Adrije, zato vas moramo germanizirati. Priznam, da imate prav; ko bi bil jaz rojen Slovan, bil bi z vami; ali tu govori veliko-narodni blažji egoizem, ta pa veliko politiko vodi.“ To so nazori! In kaj moremo temu nasproti Slovani? Ako in kjer do borbe pride, ne moremo se boriti z enakim orožjem. Moči in sili bode trebalo moč in silo nasproti staviti; celemu Nemštvu celo Slovanstvo, ki ima in mora zdaj, v dobi pripravljanja svoje posamezne moči utrditi in pomnožiti. Kako boj izpade, kdo to ve. Če poginemo, etična dolžnost naša je skrbeti, da se ne udamo brez ljute borbe, da ne poginemo „sine sonitu.“ Če zmagamo, (in svetovna zgodovina na vseh listinah kaže zmage resnice in pravice): potem nas bodo moral razumeti, potem pa Slovanstvu pripada vzvišen nalog, „žareče oglje zbirati na glave“ zdanjih protivnikov, s tem, da pravicoljubje vzpostavi zopet nad silo in moč!

Dopisi.

Iz Ljubljane. 23. sept. [Izv. dop.] Na učiteljski zbor je prišlo mnogo učiteljev od vseh krajev Slovenije, tudi iz Hrvaškega. Nemškutarji bi jih sicer radi zalazovali in za svojo stranko dobili, a kolikor se dozda kaže, ne bodo imeli vspeha. Najtalentirnejši in najvplivnejši med učitelji ljubijo svojo domovino in nij se nam bati, da bi se od naroda odvrnili.

Ljubljanski „Tagblatt“ sproži zopet enkrat vzdihljaj, naj bi se deželni zbor kranjski razpustil, ter izreka upanje da bo Aleš. Auersperg pravi trenotek izbral, da predloži ministerstvu razpuščenje ter razpiše nove volitve. Iz cele štilizacije „Tagblattove“ želje se pa vidi potrj duh, ki izpoznava: da prav za prav naprej vidi in ve, da razpuščenje ne bode nič pomagalo, ki pa vendar hoče vse poskušati, kakor smrtno bolán človek. Auersperg menda sam to uvidja, za to si misli, bolje je, da svoje nemoči ne pokažem, ter, kakor pravijo, niti ne misli na razpuščenje.

Listek.

Bučelar

pred ulnjakom nahaja svoje pravo veselje. Rad je sicer obiskaval svoje ljube živalice že od zgodnega mladostja sém, kar so jele letati in šumeti po dišečih livadah, a doslé je bil zadovoljen, ako so po različnih, raztresenih cvetlicah nabirale le toliko medú, da so dobro zaplodile se in rojile ter tako na tisoče in tisoče pomnožene pripravile se za veliko in glavno pašo, katero dobivajo zdaj na ajdovem cvetji. *) Ajda daje najboljšo in največ skupne paše našim bučelam. In ker se je veliko seje zlasti na Kranjskem Slovenskem, zato se vrlo ponaša bučeloreja pri nas, in zatogadelj pač „kranjska“ bučela tako dobro slovi, da jo za pleme naročajo si daljni nemški, laški, ruski bučelarji, da, celo v Egiptu, v Indiji in v Ameriki imajo že

*) Ta listek je malo zakasnil se. Tiskan bi imel biti pred 14 dnevi. Uredn.

kranjsko bučelo in močno se hvalijo ž njo, kakor se bere po časnikih**)

Med šmarnim, ko ajda stoji v najlepšem cvetji, zares mika človeka gledati, kakó te preprične živalice, bučele, hité nabirat in nanašat medne rose, katere na sto in sto centov v bliščečih iskrah po zvezdatih cvetkih visi in tako prijedno diši vsak dan. Zjutraj, kakor hitro se razgreje zrak, začno hipoma oživahnele bučele iz panjev curkoma spéti na pašo. Ako je južno-soparen, medenemu rosenju posebno ugoden dan in blizu cvetoča ajda, tedaj se prav malo, po kakih 8 do 12 minut mudé na cvetji, potem pa urno vračevaje se težko otovorene s kapljo medú v zadnji cepajo v panje in zalivajo satovje. Kadar

**) Škoda le, da naši kmetski bučelarji, katerih veliko tudi prav izvrstno razumeva in vodi bučeloreja, ne brigajo se, da bi za drag denar prodajali „kranjske“ bučele na tuje, ampak pusté to trgovanje in lep dobiček pri njem grajščakoma gg. pl. Langer-u in Rothschild-u, oba na Dolenjskem. Pis.

rosa nekoliko pomine, nosijo ob enem z medom tudi blede-rumenkasto obnožnjo, s katero pitajo mlado zalego. V bučelni paši posebno o ugodnih urah vidiš bučele kar z obnožnjo vred letati iz panjů, ker tako rekoč ne utegnejo té pozravne bire, cvetličnega prahú, spravljati z nog ter s tem zamujati glavne paše, medú. Enako ti veliko bučel pred ulnjakom in malo na ajdi kaže, da bere se se kmalu napijajo, da imajo torej dobro pašo; nasproti malo bučel pred panjevi pa veliko po njivah priča, da dolgo iščejo medú, torej slabšo pašo. Če je ugodno vreme, ti dober, zelo bučelen panj v enem dnevu nanosi do 3 funtov medú; nasproti pak trije slabi panji ne toliko, naj bode paša še tako dobra! Ob ajdovem cvetenju ti torej en dober panj nosi več, nego trije slabi. Moraš namreč vzeti, da dober panj potrebuje 6000 bučel, da ž njimi dela satje in ogreva zalego; če ima 24 tisoč bučel, leta jih tedaj 18 tisoč na pašo; iz tacega z 12000 samo 6 tisoč, in iz onega s 6 ali 7000 leta jih jedva do 2 tisoč brat. Razvidno je

Iz Zagreba 24. sept. [Izvir. dop.] Nenadano se je o imenovanju novega bana govoriti začelo. Govorica je dokaz, da je res nekaj na stvari. Kakor se čuje, išče ogerska vlada v naši aristokraciji svojega moža. Ona bi rada takega aristokrata za bana postavila, ki ga pop pri krstu nij zastonj solil, ki ima kaj v glavi. Takih mož je pa v naši aristokraciji malo, kajti razum in aristokratstvo se v našem plemstvu ne najmeta pogostem strinjena. Naj bolj pogostem se kot kandidat banskega dostojanstva imenuje baron Metel Ožegovič, bivši, a sedaj penzionirani dvorski svetovalec. Ožegovič je birokrat iz Bachove šole, sicer pa skoz in skoz poštena duša. Če bo res on našo bansko stolico kot ban zasedel, bo to naše politične strasti kalmiralo, in ravno tak mož je za naše denašnje zadeve potreben. Notranja in zunanja situacija nij po tem, da bi se denes žestokim rogoborenjem kaj deseši dalo. Ker pa že v visočino zidati ne moremo, trebamo moža, ki nas ne bo zadrževal, vsaj na široko delovati. Z imenovanjem bana bodo brž ko ne tudi večje promene v ostalem osebju banske vlade skopčane, kar bi zelo želeli bilo, kajti po prostorijah banskega dvora strašijo še zmerom prikazni iz Bachove dobe. O Vakanoviču se čuje, da bo penzioniran. On je sedaj v Zagrebu, ter celo skromno živi. Po dnevi baje nikogar k sebi ne pusti, pač pa imajo po noči magjaroni pri njem svoje zbirališče. Rauehova klika še zmerom ne da miru. Ona sebe kot drugo vlado v deželi smatra, in tudi tako postopa. Kdo nas bo vendar enkrat rešil teh mračnjakov!

Iz Pulja, 25. septembra [Izv. dop.] Tudi Slovenci začnejo se zanimati za naše bojno pomorstvo. Že nekaj časa se uvrstujejo v pomorsko uradnišvo inteligentni slovenski mladeniči, in sicer dijaki po dovršenih študijah, večjidel iz središča Slovenije prišedši. S tem dobrodošlim prirastkom se bode naše, dosedaj slabo urejeno pomorsko uradnišvo zopet nekoliko oživelo in okrepcalo ter na podlogi tega zdravega in nepopačenega slovenskega življa jako potrebno in zaželeno reformacijo računarstva pri bojnem pomorstvu izvršilo. Dosedaj je pri našem bojnem pomorstvu vladala prava „babilonska zmešnjava“ in se je pri zarajtovanju dragocenih tvarin in blaga napačno ravnalo ter se naloga uradništva krivo rabila. — Nadejamo se tudi, da bodejo ti čili sinovi Slovenije vredno zastopali naš slovenski narod pri „slovanski straži na jadranskem morji“ in tudi tukaj na morski obali gojili zavést slovenske narodnosti, od katere so sedaj, in sicer vsled blagotvornega odgojevanja na učiliščih, prešinjani. In ako bodejo — kakor sedaj — vedno složni in v blaženem sporazumljenju med soboj občevali, blagovoljno eden drugzega pospeševali in vzajemno in zedinjenih moči za svojo materijalno in duševno blagostanje delovali, se jim bode s časom gotovo posrečilo, si tukaj na južni končini istrijskega polotoka, na grobljih nekdanjega rimljanskega veličestja in med lahonskimi kričači —

tedaj, da dober panj daje trikrat tolik dobiček, kakor srednji, in desetkrat tolik, kakor slab panj. Po tem takim ima vsak bučelar, ki hoče veselja in dobička imeti pri bučeloreji, gledati in težiti na to, da si za ajdovo branje pripravi rajše menj, pa dobrih bučelnih panjev, kakor veliko, pa slabih. Dobre panje pa imaš ob ajdovem, ako tako ravnaš z njimi, da ti zgodaj spomladi rojijo. Zgodni prvi in drugi roji in izrojenci pa tudi še tretjič postanejo do ajdovega branja lahko zelo bučelni, ker pomladansko cvetje jim daje dovolj paše, da delajo satje in večkrat povalé do ajdovega branja. Poznejši naši roji navadno malo ali čisto nič paše ne dobivajo po leti, niti nemajo časa in zaradi slabe paše tudi ne volje zaleči in pomnožiti se na dovoljno število. Poznim, prvim rojem, da ti hitreje in laglje razmnože se, devaj nekoliko če tudi suhih satov v panj, v katerega jih ogrebaš, pozne drugece in tretjič pa združuj tudi v panji z nekoliko najboljše medenimi satovi. Po tem ti bode tudi poznejega roja matica toliko prej uhodila (spra-

slovensko kolonijo ustanoviti, katera bode v Pulji za tukajšne Slovane blagotvorna oaza v otožni puščavi oholega lahonizma.

Da! ti mladi slovenski naseljenci bi gotovo dobrotljivo na vzbujo in razvoj narodne zavednosti istrijskih Slovanov uplivati in je na pot napredka in izobraževanja napeljati zamogli ter jih iz sovražnih krempljev ošabnega lahonstva odrešili, in jih pred germanizacijo pruskih „nosilcev kulture“ zavarovali. Jako koristno bi bilo, da ti „slovenski pomorski uradniki“ v kakšnem društvu — bodi si pod kakšnim koli hoče naslovom — svoje sedaj še raztrošene moči koncentrirajo in se složno združijo ter z zedinjenimi silami odbijajo divjepeneče navale lahonizma in prusicizma: naj postane njihovo društvo varno zavetje in tabor „slovanske straže na jadranskem morji“, v katerem bodejo tukaj naseljeni in domači Slovani narodno pribeljalni imeli in jim ne bode treba, se med lahone ali med pomorske germane usiljati. In njihovemu prizadevanju bi se po takim načinu utegnulo posrečiti, tukaj na obrežji jadranskega morja za idejo — Jugoslovanstva spremljivo zemljišče pripraviti in Istro polagom lahonstvu iz rok iztrgati ter v nji tudi germanizacijo nemogočo storiti.

Iz Prage 24. septembra [Izvi. dop.] „Napravili so iz Češke Vojno Krajino!“ — tako se je izrazil po poročilu „Pokroka“ cesar o položaju na Češkem, ko je potoval skoz to najimenitnejšo svojo provincijo iz Berlina v svoje stolno mesto. „Dolgo že nijsmo slišali tako označujoče karakteristike politične situacije — pravi „Pokrok“ dalje — kakor to, katero je cesar o razmerah pri nas izrekel. Iz Česke, naimenitnejše dežele naše monarhije v narodogospodarskem in političnem pogledu, napravili so po zavzenju fundamentalnih člankov resnično „Vojno Krajino“ in ako se uvaži, v kakih dobah minulosti in v katerem konci Avstrije so bile, „vojne krajine“ v navadi, ako se dalje uvaži, da Nj. Vel. kot kralj ogersk ravnokar podpisuje dekrete, s katerimi se Vojna Krajina hrvatska kot naprava duhu naše dobe protivna srušuje, ako se končno uvaži, da je cesar svoje vladi naložil ustavno a nikoli vojaško vredenjo svojih zapadnih dežel: mora se priznati, da bolje nij mogel vladar obsoditi posredkov, s katerimi se je posamnim premarljivim slugam njegove vlade poljubilo na Češkem „k napretku“ stopati, nego s krilatimi besedami: „Napravili so iz Češke Vojno Krajino.“ — No, gotovo so nekaj pripravljali, ki sedanji vladi nij ugodno in ako „Pokrok“ tu objavlja one cesarjeve besede, ki bi optimistom utegnile upe vzbujati, zabiležiti mi je tudi novost, katero je prinesla „Politik“, da je namreč cesar sam dal inicijativo k nadomeščenju barona Kollerja s kako drugo osebo. Za denes zabiležimo samo to in čakajmo prihodnosti mirno in zaupno; saj je vendar vsakemu mislečemu jasno, da stvari tako ostati ne morejo.

Riegerjev organ „Pokrok“ tudi piše o memorandu ministerstva v „Vaterlandu“ objavljenem.

šila ali uplemenila se) bode brž zastavila zalego v že podano satovje in panj bode hitro bučelen. Prazen panj pa le počasi napreduje, ker mora, predno more zaleči se, delati še satja, kar mu je zlasti za slabe paše silno težko, ker, kakor so preračunili, potrebuje panj do 20 funtov medu, da naredi 1 funt satja. Kakor namreč noben pravi bučelar ne sme brez medu biti, da ga poklada bučelam, kadar zunaj nemajo paše, tako tudi ne brez satovja, da more z njim pospešiti zlasti poznih rojev plodovitost, pa tudi slabijih panjev letenje ob ajdovem. Ako ima panj dosti praznega satovja, nij mu treba muditi se s tem, da še le nareja satovje in za to delo porablja do dvajsetkrat več nabranega medu.

Rekli smo poprej, da dobre bučele ob ajdovem (to se vé, če je paša po tem) ima tisti, kdor je imel zgodnje roje. Zgodnje roje pa dobiva, kdor za pleme ne pušča prvič prelahkih panjev, vsaj s 15 do 25 funti blaga. Drugič bučele raje rojijo iz manjšega panja z menj satjem, kakor

Čudi se „Pokrok“ „gorkokrvnim nadejam ministerstva v obrat misli na Češkem“ in odgovarja: „Samo razpišite nove volitve na Češkem in veselite se tega obrata misli!“

Ministerstvo v svojem memorandu tudi pravi, da si je ustavoverna vlada prigodom elementarnih elementarnih škod na Češkem pridobila simpatije češkega prebivalstva. To je zopet velika prevara. Dasi je Koller v vladnih listih dal vsako zahvalo kakega siromaka za pomoč objaviti, vendar se je poškodovano češko ljudstvo zdaj že do dobra prepričalo, kdo ima pravo srce zanj. Vlada je dobila od državnega zbora neobmejen kredit v ta namen, da posojuje brezobrestne svote občinam in posamesnikom, ki so bili po povodnji poškodovani. Toda o teh brezobrestnih posojilih nij sluha nij duha in Koller niti nij objavil, kako je njemu izročene zneske med nesrečnike razdelil. Pač pa je bil protiven ustanovljenju posebnega odbora za poplavljenec od strani praškega mestnega zbora in je tako hotel ves denar v svoje roke dobiti in ga za svojo agitacijo porabiti. Štirje meseci so obtekli in še nobena česka ves, nobeden okraj, nobena hiša ne ve nič o „državni pomoči“, katero je vlada si s tolikim hrupom dovoliti dala. Zopet se torej vidi, da Kollerju in ministerstvu nij bila resnica pomagati Čehom.

Iz Dunaja 24. septembra. [Izv. dop.] Težičče vse avstrijske politike je sedaj preloženo v ogersko stolno mesto. Tam počiva sedaj odločba. Tukaj na Dunaji pa se mi skoro tako zdi, kakor da bi prebivalstvo želelo zopet premembe. Navajeni smo na vedne in nagle premembe in sedaj se že skoro eno celo leto tako enolično vlada. Proganjanje in zapiranje odličnih Čehov Dunajčanu že preseda, ker se boji, da bi njega samega tudi kedaj kaj podobnega ne zadelo. Ali smo se torej naveličali enoličnega vladanja ali pa se v resnici nek preobračaj pripravlja, nič nij prav po volji. S trojno ministersko krizo — res zanimivo je, da ima ena država tri ministerstva — nam iz Budapešte žugajo, posebno pravijo, da ima vojni minister Kuhn kmalu iti. Vse to pak ne nosi nič prave verjetnosti na sebi, verjetno je tem manj, ker se že poroča, da bodo Poljaki — ti morajo tudi tu prvi biti — glasovali za ves povišani proračun; in da Magjari v ogerski delegaciji ne bodo preveč skopi pri dovoljevanju vojaškega proračuna, porok so nam dosedanje skušnje. Čudno vsekako pa je, da ravno sedaj, ko se je cesar vrnil iz Berlina, kjer so trije najmočnejši monarhi Evrope „mir utrjevali“, v naši vojski toliko večje potrebe nastanejo. S takim opazovanjem si Dunaj krati mrtvo politično dobo, kajti v Pešti se še tudi nij nič resnega pričelo; parade in predstavljenja ogerskih poslancev pri kralji ne morejo dosti zanimati. „Vaterland“ je oni dan hotel spraviti nekaj več živahnosti v diskusijo političnih listov a vsled njegove objave so vsi listi, ki bolj mirno mislijo, prinesli samo elegične tožbe, da res nekaj visi v zraku, ki je podobno času memorandov t. j. zad-

narobe. Bučele namreč ne rojijo poprej, predno nijso delale nekoliko satja, kar se v panju z mnogo satjem ne zgodi tako brž. Tretjič posebno pospešuje rojenje, ako bučelam spomladi, ko zastavljajo roje, dobro kladeš; zakaj le site in napasene bučele rade rojijo. Petič naj za naprej puščajo se le panji z mladimi maticami, o katerih za gotove veš, da so uplemenjene. Ker take, ne preko dve leti stare matice so zelo rodovitne, da spomladi hitro pomnože bučele v prvotnem, plemenem panji in rojijo.

Razum se, da še tako izvedeno gleštanje dosti ne pomaga bučelam, če zunaj nij paše. Letos je zavoljo spomladnega mrzlega vremena bilo malo rojev, a zdaj ob ajdovem pa vsi bučelarji močno hvalijo, kako dobro pašo imajo bučele povsod na Kranjskem. Denes 1. sept. v Ljubljani močnejši panji že tehtajo nad 50 funtov. V kratkem jih hočemo natančneje poskusiti in tudi oblizniti, če bodo kaj sladke! Pribislav.

njim dnevom Giskra-Hasnerjeve slave. Med Dunajčani najbolj razširjeni list „N. Wiener Tagblatt“ pravi, da sta „neodločnost in negotovost ona dva huda genija, ki ustanovernej stranki za vsakim korakom sledita. Ako tudi kriza še nij očita, vendar ne manjka embrioničnih priprav za njo.“ Drugi listi zopet se obračajo proti ministru Stremayru, da se včasih udaje poskustvom spraviti se s klerikalci. Neka neodločnost in negotovost nas torej muči in željno pričakujemo adresnih debat v ogerskih zbornicah in posebno obravnav v delegacijah.

Ena politična socialdemokratska pravda obrača tukaj pozornost na-se. 10. junija t. l. so delavci napravili izlet in pri tem nosili pred soboj komunistično rudečo zastavo, peli komunistične pesmi in nazdravljali socialnodemokratski republiki in komuni. Koncem je prišlo do krvavega boja s policijskimi stražniki in zato je 28 delaveev obtoženih zarad punta. Končna obravnav bode celih osem dni trajala in utegne razjasniti mišljenje naših delavskih krogov.

Ker sem že pri pravosodnih činih, naj še omenim neko drugo pravdo. Tudi Vi ste poročali o svojem času o človeku, katerega pravo ime bi bilo Svetonja, ki je doma blizu Ormuža, torej je Slovenec, pa je pod imenom dr. Jakobovič goljufaval, kradel i t. d. Gotovo mnogi Slovenec se je že začel sramovati takega rojaka. Začela pa se je kazenska preiskava, med katero je Jakobovič — Svetonja za kavejjo 48.000 gold. prost bil, in sodnik nij ničesar, protipostavnega nad dr. Jakobovičem našel. Rad bi svojim rojakom zdaj povedal, ali je dr. Jakobovič res Slovenec in kaj je s Svetonjo — žalibože mi to nij znano samemu. Vnovič pa ta dogodjaj kaže, kako nagli so Slovanom nasprotni časopisi v obsojevanji vsakega Slovana, dasiravno postava odločno prepoveduje objavljati sodnijska preiskovalna pisma. Nemški ustanoverni časopisi pa kakor volkovi planejo nad vsakega odličnejšega obtoženca in ga ruinerati hočejo — vide Skrejšovskij in tudi Jakobovič. No, ako so z Jakobovičem mislili zadeti Slovence (?) kot političen faktor, izpodletelo jim je — tudi Skrejšovskemu ne bodo vzeli zaupanja pri českem narodu.

Politični razgled.

Predno bodo deželni zbori začeli svoja zasedanja, treba je voliti nove zastopnike v krajih, kateri poslancev nemajo iz katerega koli uzroka. Saleburško veliko posestvo je izvolilo na mesto umrlega prošta Halterja ministra predsednika kneza Auersperga. Tudi na Štajerskem bode med drugim, kmetski okraj Murau volil novega poslanca, kar nas zato zanima, ker utegne voljen biti kandidat katoliško-politiškega društva (federalist) vitez Hartmann.

V delegaciji cisalajtanski je minister grof Andrassy rekel, da solidarnost vlade obstoji v tem, da se jej vse predložene točke proračuna potrebne zde. Na predlog Giskre se je sklenilo, proračun obravnavati po točkah, ne po pavšalih.

„Rudeča knjiga“, v kateri Andraši delegacijam objavlja pisma in depeše iz zunanje politike, kolikor se mu dobro zdi, se je 24. t. m. razdelila. Andraši v tej knjigi začetkom sebe pohvali, da njegova politika meri sama na „ohranjenje miru.“ Iz različnih oddelkov te knjige, ki pa sploh nič posebnega ne pove, utegnemo še več omeniti.

Hrvatje bodo v ogerskem državnem zboru interpelirali ministerstvo, zakaj je kraljevi komisar za srbske zadeve Majthenyi svoje delovanje tudi na trojedino kraljevino raztegnil, ne da bi se bil porazumel s hrvatsko vlado.

Telegram v „Wanderer“-ju poroča, da bode kraljevi komisar v Reki, magjarski grof Zichy postal hrvatski ban. (Primeri s tem naš dopis iz Zagreba.)

Urednik srbskega „Pančevca“ g. Pavlovič je zaprt v magjarski ječi za 10 dni, novosadski

dr. Lazo Kostić že čez 14 dni, a nobeden še ne ve zakaj. „Zastava“ vpraša: Jesmo-li v ustavnostj Austro-Ugarskoj?*

Na Francoskem so 21. t. m. praznovali obletnico proglašenja prve republike, 21. septembra 1792. Vlada sicer nij dovolila večjih slavnosti rekoč, da bi jej utegnile zadrege pripravljati in zato so se samo v manjših krogih zbrali republikanci. V Parizu se je tudi sešlo nekoliko republikanskih poslancev in pisateljev; povabljeni sta bila tudi Viktor Hugo in Louis Blanc. Prvi je poslal zbranim prijateljem republike pismo, v katerem ostro pobija monarhizem. „Mesarji — pravi Viktor Hugo — ki se pastirje narodov imenujejo in imajo barbarstvo za sredstvo, divjost za svrhu, biči osode, slepi voditelji glubih množic, napadi, popravljenje narodov z vojskami — to je minolost a ne bodočnost. Trojednosti cesarjev postavljamo mi Francozi nasproti tri glasove; ti so: Voltaire, Rousseau, Mirabeau. Mi smo devetnajsto stoletje in z mislijo ali z mečem bode Dantonov Pariz premagal Atilovo Evropo.“ Na koncu svojega pisma pravi Viktor Hugo: „Znak monarhije so ječe v trdnjavah, znak republike je amnestija. Zato nazdravljam amnestiji, ki bode vse Francoze, republiki, ki bode vse narode pobratila!“

Bolgari, pod turškim gospodstvom zdihujoči, imajo neprestan boj za samostalnost pravoslavne bolgarske cerkve, ki za nje toliko pomeni kakor boj za bolgarsko narodnost. Grška duhovščina, podpirana od Turkov, pak jim vsakovrstna nasilja dela.

Turški minister zunanjih zadev, Djemilpaša je blizu Lvova na železnici nagle smrti umrl, ko se je vračal od pohoda, kateri je bil napravil ruskemu carju v Livadiji.

Razne stvari.

* (Volitve v odbor „Slovenske Matice“) se bodo vršile jutri (mi to pišemo v sredo večer pred končanjem lista). Ko ta list bralcem v roke pride, bodo že končane. Kako stvarno reči stoje, ne moremo vedeti, ker smo predaleč od središča Ljubljane, kamor bodo glasovi skupaj prišli denes ali jutri. Mi od tu sodimo, da kandidati, kateri so bili po „Slov. Narodu“ nasvetovani, za zdaj ne bodo še zmagali. A to vemo da bode skoro vsa, posebno pa vsa posvetna slovenska narodna inteligencija za naše kandidate glasovala, za noviške pa večina duhovnikov, — kateri so se dali po Costovih zvijačah, po perfidnih skrivnih šepetanjih, po ovađustvu nekaterih listov preslediti, da iščejo v „Narodovcih“ bog ve kake „rudečkarje“ in ne vemo kaj še vse. — Da zmagali ne bomo, temu je krivo tudi to, ker so Costovei, želeči za Matičine denarje osnovati svojim časopisom tiskarno, glase nabirali in ljudi pregovarjali že ko zbor niti razpisan nij bil in mi niti vedeli nijsmo kedaj bo, da se že agitira, in kakó! Vsakako poznamo svoje prijatelje, ki so tudi v „Matici“, toliko, da bomo smeli ponosni biti na nje in na njih število. Prihodnje pa bode tudi zmaga naša, ker slovensko razumništvo rase od leta do leta, in mnogo prijateljev slobodnega slovenskega napredka bode stopilo v vrste, kjer jih dozda še nij bilo. Tako bode ta borba, ki mora dostikrat preostra postati in nam najboljše moči požira, sama ob sebi nehala. — Gotovo bode debata jutri jaklo živahna. Da bi bila le tudi znanstvenega društva dostojna!

* (O ptujski realni gimnaziji) kjer vendar direktor Fichna pridno goji pruski duh in germanstvo, nemajo deželni odborniki posebno velikega dopadajenja. Dr. Fleck, na pr. je nek izrekel, da je vodstvo slabo in da rezultati Fichna-Končnikovi ne vredijo nič. Kako je to mislil, ali se še premalo nemčuri, ali pa je spregledal, da se v glavo ubijanje tujega učnega sredstva — jezika — ne sklada s pedagoškimi načeli, tega ne vemo. Ugibljujejo pa zdaj baje v Gradci: ne bi-li premenili to gimnazijo v „meščansko šolo.“

* („Srbska Matica“ v Novem Sadu) je imela 19 septembra svoj letni občni zbor. Predsednik njen, slavni pisatelj in pesnik Subotić, je poudarjal v ogovoru zbranih udov, da hoče in mora „Srbska Matica“ na to iti in gledati, da postane učeno društvo, kakor je zagrebška akademija ali belgradsko „učeno društvo“. Duševnih moči imamo — rekel je — dovolj že, in nam pristažo dan na dan.“ Za to treba, da se tudi število udov pomnoži. Srbska Matica ima 76.000 gld. premoženja v gotovini poleg tega še upravo Tekelijevega fonda, iz katerega se srbski mladeniči na višjih šolah podpirajo in tako narodova inteligencija množi.

* (V Kamnici pri Mariboru,) kjer poslanec Seidl župani in vlada, so imeli oni teden šolski praznik — „schulfest.“ Take veselice so res lepe, ker veselje delajo ne samo otrokom, nego i starišem in tako vzbujajo zanimanje za šolo. Ali — tako praznovanje kakor je bilo v Kamnici, nij več veselica temuč ščuvanje. Nekov deček je namreč govoril nemški naučen govor o liberalizmu in svobodi in o srečnih zdanjih časih. Lepo. Ali čemu je treba nežni mladini politične razprtije že v prvih letih na jezik pokladati. Mladina naj se kaj koristnega nauči, naj se jej srce ublaži in pamet bistri. — Čujemo, da so bili tudi starši nezadovoljni s tacimi frazami v dečaskih ustih.

* (Pruski agitatorji na Slovenskem.) „Wanderer“ poroča, da bode v kratkem glavni urednik dunajske „Deutsche Ztg.“, katerega protivstrijsko delovanje je znano, dr. Pickert, z nekim nemškoštajerskim poslancem potoval po slovenskem Štajerskem, da ustanovi agenture za svojo stvar. Posebno neki misli dr. Pickert delovati v Celji, na Laškem, v Ptujih in v Ljutomeru. Agenture, katere namerava dr. Pickert osnovati za poprusevanje Slovencev, imenovale se bodo „Vorschusskassen“. Kar so Slovenci dozda na materialnem polju zamudili, to hočejo Prusoljubi v svoj prid porabiti. Z denarji se bide denes boj med Nemci in Slovani, kar je najpoprej pokazal Chabrus na Češkem, sedaj pa žuga tudi nam Slovence. Skrajni čas je torej, da se ganemo.

* (Imenovan) je direktor ljubljanske višje realke g. dr. J. Mrhal za uda kranjskega deželnega šolskega sveta. Gospoda A. Vodeb in Vilibald Zupančič sta imenovana za glavna učitelja na ljubljanski izobraževalnici za učiteljice.

* (Iz Reke) se piše 20. sept. v „Agr. Ztg.“: Včeraj je divjal tu pomorski vihar, ki je včasih razvil se do pravega orkana. Streha na pomorsko-vojni akademiji je na več krajih odtrgala se, debelo drevje je bilo izkoreninjeno, kopelišče je čisto uničeno. Po sreči vihar nij divjal proti morski luki, kjer ladije stoje, sicer bi bila nesreča še večja.

* (Srbski knez Milan) je ustanovil iz svojih sredstev tri štipendije za tri študente višje šole in izrekel v pismu na naučnega ministra, da bode duševni razvoj naroda njegova posebna skrb.

* (Razbojnikij v vojni granici) so tako silni postali, da se je morala serežanska patrolja, na nje poslana, pomnožiti z vojaki. Pri Žirovcu so z razbojniško četo vkup trčili, vnel se je boj, po kratkem streljanji so se umaknili razbojnikij v góre, vojaki nijso mogli za njimi, ker je zmračilo se med bojem.

* (Ravnopravnost na praškem vseučilišči) osvetljujejo te-le številke: V šolskem letu 1873 bode na imenovanj visoki šoli 222 predavanj; izmed teh 165 v nemškem, 42 v češkem, 10 v latinskem in 5 v francoskem jeziku. Na Češkem — in za dežele česke krone je Karl IV. vseučilišče v Pragi ustanovil — je tri petine Slovanov in dve petini Nemcev in vendar imajo zadnji sedaj na praški univerzi štirikrat več pravice ko Slovani. Jasno je torej, kako upravičene so prošnje českih mest in občin za uresničenje ravnopravnosti pa praškem vseučilišči, katere v vedno večjem številu cesarju dolhajo.

* (Česke pisateljice.) Marljivi česki knjigotržec Fr. Urbánek je začel izdavat „Fotografické Album“, v katerem bode podaval slike

vseh znamenitosti českých. Došle so nam slike najboljših živečih českých pisateljic. One so: Eliška Krasnohorská Pechová, pesnica; Žofie Podlipská, izdavaljica „Ženske biblioteke“; Karolina Světlá Mužáková, romanopiska; Albina Dvořáková Mráčková, izmed vseh najbolj duhovita.

* (Čudne sanje.) Iz Tomina se „Soči“ poroča, da je nekdo pred nekoliko dnevi okolo 4. ure po pol noči v pomoč klical obešen na nekem drevesu. Ko pridejo ljudje zraven, videli so črez trebuh obešenega nagega človeka, ki je visel na nekem orehu. Ko ga odrežejo, jim pove, da je sanjal, ka se mora obesiti, in da se je zbudil še le, ko je bil obešen.

* (Nemško resnicoljubje.) Za kratek čas menda je nek deležnik pri Preširnovi slavnosti 15. sept. telegrafiral celovškemu prusaškemu časopisu „Freie Stimmen“: „Radolica 15. sept. Udeležba pri današnji Preširnovi slavnosti je bila slaba. Rossbacher iz Celovca je plediral za ločenje koroških Slovencev, na kar mu je bila beseda odtegnena. Koncem je prišlo do tumultuarnih prizorov.“ Besede tega telegrama se že samo ob sebi lahko kot neresnične spoznajo od vsakega, ki ve, kak program je Preširnova slavnost imela. K večjemu veselju naših bralcev in opeharjenih „Freie Stimmen“ pa pristavljamo, da se gospod Rossbacher Preširnovi slavnosti niti nij udeležil, in da o politiki niti govora nij bilo, tem menj o „ločenju“ koroških Slovencev.

* (Dr. Jakobovič — Svetonja.) Naši bralci se še spominjajo, da smo v svojem času poročali o goljufijah, katere so se dru. Jakoboviču v breme polagale. Sedaj se poroča, da kazenska preiskava proti dru. Jakoboviču nij nobenega kazni vrednega čina na dan spravila in se je torej popustila. Dr. Jakobovič pak sedaj toži zaradi obrekovanja.

* (Pravoslavna cerkev na Ruskem.) Eduard G. Valečka je izdal v Pragi knjigo v češkem jeziku, ki ima naslov „Nastin dějin a liturgie pravoslavno-katolické cerkve v Rusku“. Povod tej knjigi nam pove predgovor, ki pravi „V kratkem bode v Pragi posvečen prvi pravoslavni hram. Ker je pravoslavno-katoliška cerkev povsod pri nas (Čehih) malo znana, izdal sem ta spis, da seznanim svoje rojake nekoliko z zgodovino in liturgijo te cerkve. Pristaviti moram, da sem del o liturgiji obdeloval po znamenitem spisu „Euchologion“, katerega je izdal M. G. Rajevskij, škof pri ruskem poslanstvu na Dunaji.“ Tako pisatelj. Ker je potreba, da se Slovani med soboj v vseh obzirih spoznavajo, zato priporočamo to delo tudi Slovincem.

* (Zbor avstrijskih notarjev.) 21. in 22. sept. so imeli avstrijski notarji v Pragi zbor. Dr. Prokeš, notar v Ričanih na Češkem, je govoril slavnostni govor „o notariatu z narodnogospodarskega in socialnega stališča opazovanem.“ Po temeljitej razpravi in jasnem popisu zgodovinskega razvitka je dokazal govornik, da je notariat koristen in potreben za narodnogospodarski blagostan in razumen socialni razvoj držav, ker svoboda individua varuje, pravno občevanje utrjuje, delavno moč in blagostan naroda pospešuje, nrvnost povzdiguje, in kot preventivna naprava načelo pravne brambe tako kakor nobena druga naprava do veljave spravja. — Izmed posamesnih sklepov omenjano posebno tega, naj notarji, notarske zbornice in društva po potu peticij do vlade in ljudskih zastopov zahtevajo, da se krivično večje obte-

ženje malih zemljišnih posestev in hipotekarnih poslov o malih zneskih, odpravi, in najmanje enakost v obteženju velikega in malega posestva kakor tudi enakost v obteženju hipotekarnih poslov o velikih svotah in malih zneskih uvede.

* (Ruske železnice.) Vse že obvožene železnice na Ruskem so 200 milj (14.500 vrst) dolge, 500 milj dolgosti pa jih še stavijo. Šest velikih črt veže najrodovitnejše in najbolj obljudene kraje v sredi države z morskimi pristanišči, od kodar se blago v druge dežele izvažajo. Ob enem te železnice spravljajo mnogo do sedaj nerabljenega blaga v promet in zato se dohodki železnic od leta do leta množijo. Naravno je, da to pospešuje obrtniško delavnost in da tudi kmet, ker vidi, da svoje pridelke lahko v denar spravi, večji trud na poljedelstvo obrača. Narodni blagostan se torej mora povečati tem bolj, ker je zemlja taka, da bi v nekaterih krajih lahko desetkrat toliko rodila ko do sedaj. Rusija razteza žile svojega prometa vedno dalje. Stavijo že železnico črez Kazan v Tobolsk v Sibiriji in druga črta bode šla bolj po južnih krajih do Mongolije. Po Aralskem jezeru in po rekah, ki se vanj stekajo, se vozijo ruski parobrodi. Od prisvojenega Turkeстана sega ruska vojska vedno dalje, kmalu utegne toliko srednje Azije ruske postati, da bodo Rusi brez zaprek lahko hodili do reke Hoangho in ako potem Rusija dosti komunikacij po novo dobljenih deželah napravi, bode se vse kitajsko - vzhodno - indijsko trgovstvo na Rusko obrnilo.

* (O skrajnih levičnjakih na ogerskem zboru) piše hrvatski „Obzor“ v listku „listovi iz Pešte“ tako-le: V drugih parlamentih na skrajni leviči navadno sede mladi ljudje, v ogerskem zboru sede na skrajni leviči sami sivolasi starci. Ogerski skrajni levičnjaki so samo v državnopravnih rečeh radikalni, v drugih vprašanjih so najzagrizenejši konservativci. So nekateri, ki še dandenes ne rabijo žveplenk ali klinčkov, temuč kresilo in gobo, ki ne pušijo cigar nego iz velike lule, ne vozijo se po železnici, nego na svojih kmetskih vozovih, nosijo ostroge na črevljih in oguljeno obleko. Politika njih je: „huncut je Nemeč“ (huncut a németh). Eden od teh se baje za to nij hotel po železnici voziti, ker je bil krive misli, da so železnico Nemci izumili ali iznašli.

* (Zbor ogerskih juristov.) V Pešti so se te dni sešli ogerski juristi, da bi se posvetovali, kako zboljšati ogersko pravosodje. Poročilo, katero je bilo pri prvem shodu brano o delovanju ogerskega pravosodnega ministerstva in ogerskega zbora na polji pravosodja, pravi, ako vzamemo jedro, da je na Ogerskem pravosodje v popolnem neredu in v strašni pomanjkljivosti. „Za trgovstvo in obrt se nij nič storilo, civilni zakon se nij uveljadel, sodnijski postopnik je samo provizoričen — v obče je Ogerska v zadnjih petih letih (od uvedanja dualizma) daleč zaostala za onim, kar skrb za pravosodje tirja, delovanje legislative kaže, da se ne dela po nikakoršnjem načrtu in po nobeni logiki“ — tako pravi zbranim juristom čitano poročilo. Ali bode zbor ogerskih juristov podal vladi in legislativi boljše napotke, mora se dvomiti, ker Magjari pri svojih shodih bolj na ceremonije gledajo, kakor na resno delovanje.

* (Prebivalstvo zedinjenih držav severne Amerike) šteje po najnovejši štetvi 38,558.461 ljudi in sicer 19,493.665 možkih in 19,064.806 žensk, torej 428.859 možkih več ko žensk. Morebiti je to edina dežela na svetu —

razven Avstralije — ki ima več možkih ko žensk. Po drugod je povsod več „lepega“ ko „krepkega“ spola. Morebiti tudi zato, ker jih nimajo preveč, Amerikanci svojim ženskam najneumnije ideje o ženski emancipaciji dovoljujejo.

Poslano.

Krojač g. Kahn v Mariboru ima zdaj svojo štacuno v novo zidani Schraml-ovi hiši, nasproti stolni cerkvi.

Dunajska borsa 25. septembra.

Enotni drž. dolg v bankovcih	65 gld.	30 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	70	35
1860 drž. posojilo	102	75
Akcije narodne banke	8	74
London	109	—
Kreditne akcije	329	40
Napol.	8	74
C. k. cekini	5	23
Srebro	108	65

Enega učenca ali praktikanta

išče pod dobrimi pogoji Makso Robič pri sv. Miklavžu blizu Ormuža (Friedau). (186—2)

Javno izrečem

na mnoga vprašanja privatnih oseb in časopisov:

Da! dobil sem terno!

z igralnimi instrukcijami gospoda profesorja matematike R. von Orlicé v Berlinu, Wilhelmstrasse 5.

Pristavljam še, da se mi igralne instrukcije imenovanega gospoda najboljšje zde, kar se je dozdej na polji loterijske matematike storilo.

Vse drugo je bilo sleparstvo in goljufija!

Ober-Meidling. Janez Kausch.

Zastoj

(183—1)

ne stoprv za predplato, kakor to mnogi njegovih goljufijah posnemovalcev delajo, podaje profesor matematike R. v. Orlicé svoj najnovejši zapisnik dobitkov s potrebnimi razjasnili vred o svojih resnično vednostno pripoznanih in kakor pri meni srečnih instrukcijah o igranju v loteriji. Gornji.

Da se čisti in zdravi ohrani

Zobje in zobno meso

za to je dobra (8—4)

anatherinova ustna voda
od dr. J. G. POPP-a,

c. k. dvornega zdravnika za zobe na Dunaji, kakor težko kako drugo zdravilo, ker nima nobenih zdravju škodljivih snovi v sebi, brani, da zobje ne gnjijo in se zobni kamen ne dela, varuje, da zobje ne bole in usta ne gnjijo in te bolezn (ako bi bile že nastele) v kratkem času zljajša in odpravi.

Dobi se v Mariboru v Bankalarjevi lekarni, pri g. A. W. Konigu, lek. Marija pomočnica, pri g. F. Kolletnigu in v Tauchmann-ovi bukvarnici; v Celju pri Crisperju in v Baumbachovi lekarni; v nemškem Landsbergu pri A. L. Müllerju, lekarju; v Gleichenbergu pri F. pl. Feldbachu, lek.; v Konjicah pri C. Fischerju, lek.; Lebnitz, lek. vdove Kretzig; Ljutomeru lek. F. Pessiak; Murek lek. L. pl. Steinberg; v Ptujju lek. E. Reithammer; Radgoni lek. F. Schulz in J. Weitzinger; v Brežeah J. Schniderschitsch; Rogatec lek. Krisper; Kislivodi v lekarni; Stainz v. Timonšek, lek.; Sl. Bistrici J. Dienes, lek.; Slov. Gradcu J. Kaligarič; Podčetrtek Vasulik lek. Varaždinu A. Halter, lekarnici. Deperis lek. v Ipavi.

Nakup in prodaj kakor menjavanje vseh obstoječih

državnih papirjev, prioritetnih obligacij, sreček, železničnih, banknih in obrtniških akciij.

Reševanje kuponov,

Naročila za c. k. borso

se za gotovino ali navrček 10 % izvršujejo.

Vse vrste sreček

se proti plačilom v mesečnih obrokih od gl. 5 na višje prodajajo.

ROTHSCHILD & COMP.
Opernring 21,
DUNAJ.

(93—12) Deležni listi

za vse vzdigatve veljavni brez daljšega doplačila.

40tine c. kr. avst. drž. sreček l. 1839	gld. 6.
20tine c. kr. " " " l. 1860	" 8.
20tine ogerskih darilnih sreček l. 1870	" 7.
20tine turšk. železničnih sreček l. 1870	" 4.
(36 vzdigatve veljavni)	" 4.